Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41223
Copyright: Melk, Benediktinerstift

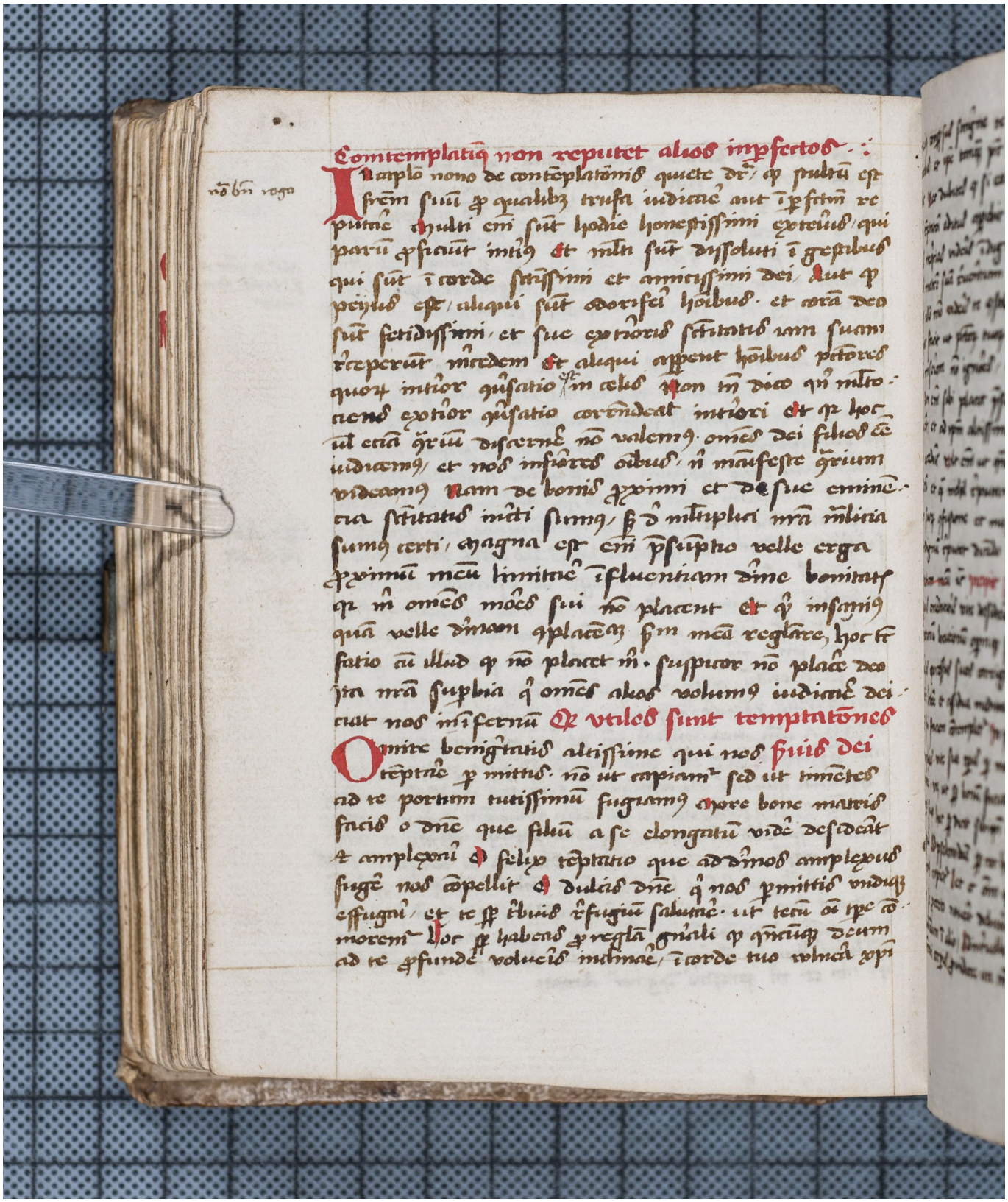

Contemplatio non reputet alios imperfectos

Iam plo nono de contemplationis quicte dri, qd fructu est
frem sui qd qualibz trufa iudicare aut ipsum re
putare qdulti enim sunt hodie honestissimi exterius, qui
parui qd sicut mihi et multi sunt dissoluti i gestibus
qui sunt i corde strissimi et amicissimi dei, aut qd
peiyus est, aliqui sunt odorifei hoibus. et cora deo
sunt fetidissimi, et sue exterioris sctitatis iam suam
receperunt mercedem et aliqui appent hoibus pctores
quos intior qusatio est in celis non in deo qn multo
ciens exterior qusatio correndeat interiori et qz hoc
ut etia grium discernere no valemus. omes dei filios ce
iudicamus, et nos insertes oibus, n manifeste grium
videamus iam de bonis qximi et de sue eminen
tia sctitatis mti simus, sd multiplici mra milicia
sumus certi, et magna est eni psuptio velle ergo
qximum meu limitare influentiam dine bonitatis
qz m omes modos sui no placent et qd insanius
quia velle dmam qplacere sm mea regiare, hoc ter
satio cu illud qd no placet m. suspicor no place deo
sta mra suplia qd omes alios volumus iudicare dei
cut nos in sempiternu Qz vtiles sint temptationes

Omitte benignitatis altissime qui nos filios dei
tentare qd mittis. no ut capiam sed ut timetes
ad te portum tutissimu fugiamus et more bone matris
facis o dne que filiu a se elongatu vide desiderat
et amplexari. o felix tentatio que ad dmos amplexus
fugere nos compellit. o dulcis dne qd nos pmittis undique
effugi, et te sp tibi refugiu salutare. ut tecu oi tpe co
morem. hoc sp habeas qd regla gnali qd quicqd deum
ad te qfunde volucris mutmae, i corde tuo volucra xpi